

THÁNH THẦN TRONG CUỘC SỐNG

Ca đoàn của một xứ đạo kia đi cắm trại, hẹn nhau mỗi người đem theo một ít củi khô để nhóm lửa. Buổi tối mát mẻ, họ quây quần quanh những khúc củi chất đồng cạnh sân nhà thờ. Anh ca trưởng nhóm lửa, lên tiếng "Nào ta thắp lửa Tin Yêu". Anh phụ tá vừa dứt tiếng đạo đàn, tất cả mọi người ai nấy vỗ tay cất tiếng đồng ca:

"Đoàn con đã về đây
Kề vai tay trong tay
Trao nhau niềm vui mới.
Quyết xa lìa tằm-tối
Dâng thế-giới tiêu- điều,
Thắp sáng Lửa Tin Yêu
*Chúa ơi Xin cho chúng con ngọn lửa
Bầy chiên chúng con không còn tan nữa
Chúng con chia nhau Lửa sáng Thánh-Linh
Ngọt bực thương yêu chan chứa ân tình"*

Ngọn lửa bập bùng lan toả trong tiếng hát vang trời, sưởi ấm đêm khuya lạnh lẽo. Dứt tiếng ca, anh tùm tùm cười kể chuyện: "Trong Thánh Kinh có một vị tiên tri khi còn nhỏ chỉ là đứa trẻ chăn chiên ngoài đồng, thế mà tay không gươm giáo đã giết được tên khổng lồ Gôliát kiêu căng ngạo ngược, sau này lại lên làm vua cai trị Israen. Anh ta tuy là một dũng sĩ can trường bách chiến bách thắng đánh bại quân Philitinh (Samuel 1: 17-18), đồng thời cũng là một nghệ sĩ vì đã quen với đời sống hồn nhiên, ruổi rong trên các cánh đồng, nghe ngao vui thú thiên nhiên, khi chăn dắt đàn chiên mà vẫn không rời đàn hạc.

"Vua bèn ra lệnh triều thần:
Tìm cho ta một tay gảy đàn tài giỏi!"
Một gia nhân tiến lên nói:
"Tôi biết ông Giê-se ở Bê-lem,
có con trai *rất ham gảy đàn.*
Anh là *dũng sĩ nguy nan chẳng từ,*
một tay chiến sĩ xông pha
có tài ăn nói, *khôi ngô,*
Anh hằng *có CHÚA hộ phù chở che."*

Tài đàn của anh đã chiếm ngay được thịnh tình của đấng quân vương.

"Đa-vít đến chầu chực trước mặt vua.
Cậu được vua rất yêu thương hài lòng
Trở thành hầu cận theo vua mang binh khí.
Vua sai người đến nói với Gie-sê:

“Hãy cho Đa-vít hầu cận ta,
bởi vì nó đẹp lòng ta mọi đàng.”
Khi vua được Thần Khí Chúa đầy tràn,
thì Đa-vít cầm đàn lên gảy.
Vua liền nguôi bệnh, cảm thấy thanh thơi,
Khi ấy ác thần đã rời khỏi vua.

(16 Samuel 1: 21-23)

Thiên hạ đồn vang danh tiếng của ông còn vượt trội hơn cả vua khiến vua ghen ghét đầy đoạ toan ám hại, nhưng vì lòng trung nghĩa, ông đã tha thứ cho vua. **Anh kể tiếp:** Dầu sao trên ngai vàng ông cũng phạm tội ngoại tình, nhưng **David đã sám hối và được Chúa đoái thương tha thứ.** Khi phạm tội, ông đâu có biết mình lỗi đạo, ông chưa nhận diện được bản thân mình. Ông vẫn còn tự hào đắc thắng nghĩ mình là bậc minh quân. Phải đến khi ngôn sứ Na-than nói thẳng ra “Kẻ ấy chính là Ngài”. Kẻ ấy là kẻ mà ông vừa hùng hồn kết tội “nó thật đáng chết” (12 Samuel 2: 5-6). Bấy giờ, Đa-vít mới nhận ra mình đã mất lòng Chúa và sám hối ăn năn, và được Chúa xót thương. (12 Samuel 2: 13-14). David chính là tác giả những thánh vịnh mà ta vẫn hát đáp ca trong thánh lễ.

Câu chuyện về David thực sự là một minh chứng mạnh mẽ cho sự can thiệp và hướng dẫn của Chúa Thánh Thần. Thánh Thần đã ban cho David sự **khôn ngoan và dũng cảm để đối mặt với những thử thách lớn lao như việc đánh bại Gô-li-át.** Thánh Thần đã luôn che chở và bảo vệ David qua những gian nan thử thách, như việc ông bị vua Saulô truy đuổi. Thánh Thần đã ban ơn huệ và thánh thiện cho David, giúp ông trở thành một vị vua cai trị công bằng và chính trực, đồng thời sáng tác nên nhiều Thánh vịnh ca ngợi Thiên Chúa. Khi David phạm tội, Thánh Thần đã giúp ông nhận ra lỗi lầm, ăn năn và xin ơn tha thứ, từ đó dẫn đến sự **đổi mới tâm hồn và tiếp tục sống trong đức tin.**

I- THÁNH THẦN KHAI SINH GIÁO HỘI

Ngay từ thời Cựu Ước, “Thánh Thần đã dùng các tiên tri mà phán dạy”. Khi Chúa Giêsu đến lập Giao Ước Mới, ngay khi Người đã phục sinh, mà có môn đệ theo Thầy bấy lâu còn bán tín bán nghi. Kể bỏ về quê Emmau, người đời phải tận tay vào lỗ đinh trong năm dấu thánh Chúa mới xác tín. Lần này năm mươi ngày sau, trong ngày lễ ngũ tuần, Thánh Thần phải hiện đến để khai sinh Giáo Hội, cho kẻ hoài nghi sáng mắt mở lòng thờ lạy Chúa. Các môn đệ nói được nhiều thứ tiếng, nhưng thánh Phê-rô rao giảng bằng một thứ ngôn ngữ, mà khách hành hương đến từ khắp nơi đều có thể hiểu được. Sách Tông đồ Công vụ trong **Bài Đọc I** tường thuật:

Khi đến ngày lễ Ngũ Tuần, tất cả các môn đệ đều tề tựu một nơi, bỗng từ trời phát ra tiếng động như tiếng gió mạnh thổi đến, lửa vào đầy nhà nơi họ đang sum họp. Lại có những lưỡi như thể bằng lửa xuất hiện và rải rác đậu trên từng người. Hết thảy mọi người đều được tràn đầy Chúa Thánh Thần, và **bắt đầu nói tiếng khác nhau** tùy theo Thánh Thần ban cho họ nói. Khi ấy, cư ngụ tại Giêrusalem, có những người Do-thái đạo đức từ khắp các nước dưới gầm trời tụ về. Nghe tiếng ấy phát ra thì đoàn lũ tuôn đến, tâm trí bối ngỡ, vì **mỗi người đều nghe các môn đệ nói tiếng thổ âm của mình.** Mọi người đều sửng sốt và bối ngỡ nói rằng: “Nào tất cả những người đang nói đây không phải là người Galilê ư? Nhưng tại sao mỗi người chúng tôi lại nghe **họ nói tiếng bản xứ của chúng tôi:**

Chúng tôi là người Parthi, Mêđi, Êlam, Mêsopotamia, Giuđêa, Cappadôcia, Pôntô, Tiểu Á, Phrygia, Pamphylia, Ai-cập, Lybia, cận Cyrênê, và người Rôma cư ngụ ở đây, là Do thái và tông giáo, là người Crêta và Á-rập, chúng tôi đều nghe họ nói tiếng của chúng tôi mà ca tụng những kỳ công của Thiên Chúa!"[Mọi người đều sửng sốt bởi nghe nói với nhau rằng: "Thế này nghĩa là gì?" Nhưng lại có người khác nhạo báng rằng: "Họ đầy rượu rồi".] Cv 2, 1-11

1- Các cộng đoàn Kitô hữu đầu tiên được hình thành và củng cố.

Thánh Thần tạo nên sự hợp nhất giữa các tín hữu, dù họ đến từ nhiều quốc gia và ngôn ngữ khác nhau, ban cho các tông đồ sức mạnh và lòng can đảm, hướng dẫn các tông đồ và các tín hữu trong việc giảng dạy và truyền bá Tin Mừng, làm những dấu lạ và phép lạ nhờ quyền năng của Thánh Thần.

2- Thánh Thần tiếp tục khai sinh và bảo vệ Giáo Hội:

Chúa Thánh Thần tiếp tục hướng dẫn và bảo vệ Giáo Hội qua nhiều cách thức khác nhau, phù hợp với những thách thức và nhu cầu của thời đại.

2.1. Hướng dẫn và soi sáng các vị lãnh đạo Giáo Hội:

Thánh Thần ban ơn khôn ngoan, sáng suốt và can đảm cho Đức Giáo Hoàng, các giám mục, linh mục và tu sĩ trong việc lãnh đạo và phục vụ cộng đoàn tín hữu. Những quyết định quan trọng trong Giáo Hội thường được thực hiện dưới sự cầu nguyện và cảm nhận sự hướng dẫn của Thánh Thần.

2.2. Thánh Thần cảm hóa và đổi mới tâm hồn tín hữu:

Thánh Thần cảm hóa tâm hồn mỗi tín hữu, giúp họ sống đức tin một cách sâu sắc và chân thành. Qua các Bí tích như Bí tích Thêm Sức, Thánh Thần ban ơn cho tín hữu để họ sống đời sống Kitô hữu mạnh mẽ hơn.

2.3. Thánh Thần giúp Giáo Hội truyền bá Tin Mừng và lan tỏa yêu thương:

Thánh Thần khích lệ và động viên các tín hữu tham gia vào việc truyền giáo và làm chứng cho Chúa Kitô qua đời sống và công việc hàng ngày. Các hoạt động bác ái, từ thiện và công lý xã hội của Giáo Hội là những biểu hiện rõ ràng của sự hiện diện và hoạt động của Thánh Thần.

2.4. Thánh Thần xúc tiến Giáo Hội hiệp nhất và xây dựng cộng đoàn:

Thánh Thần thúc đẩy sự hiệp nhất và đoàn kết trong cộng đoàn tín hữu, dù họ đến từ nhiều quốc gia và nền văn hóa khác nhau. Qua Thánh Thể và các hoạt động phụng vụ, Thánh Thần kết nối các tín hữu lại với nhau và với Chúa Kitô.

2.5. Thánh Thần hiện diện trong các cuộc tĩnh tâm và cầu nguyện:

Thánh Thần hoạt động mạnh mẽ trong các cuộc tĩnh tâm, cầu nguyện và các sự kiện tâm linh, giúp tín hữu cảm nhận sự hiện diện của Chúa và tìm thấy sự bình an, được hướng dẫn trong cuộc sống.

2.6. Thánh Thần khơi dậy các ơn lành và đặc sủng:

Thánh Thần ban phát nhiều ơn lành và đặc sủng cho các tín hữu, giúp họ phục vụ. Những đặc sủng như ơn ngôn ngữ, ơn chữa lành, và ơn hướng dẫn là những minh chứng rõ ràng của sự hiện diện và hoạt động của Thánh Thần.

*** Thánh Thần thúc đẩy sứ điệp Tin Mừng được phổ quát trong đa dạng**

Chúa Thánh Thần không chỉ hướng dẫn và bảo vệ Giáo Hội, mà còn canh tân vũ trụ, giúp Sứ điệp Tin Mừng được phổ quát và lan rộng trong sự đa dạng văn hóa và ngôn ngữ:

Nhờ sức mạnh của Thánh Thần, Sứ điệp Tin Mừng đã vượt qua mọi rào cản ngôn ngữ và văn hóa để đến với mọi dân tộc trên thế giới. Ngày Lễ Ngũ Tuần là một minh chứng rõ ràng về điều này khi các tông đồ có thể nói nhiều thứ tiếng khác nhau và truyền giảng cho những người đến từ nhiều nơi.

Nhờ Thánh Thần phù giúp Giáo Hội có khả năng ứng biến và hòa nhập:

Thánh Thần giúp Giáo Hội có khả năng ứng biến và hòa nhập vào các nền văn hóa khác nhau, đồng thời vẫn giữ được bản chất và sự trung thành với Sứ điệp Tin Mừng. Các tín hữu được khích lệ để truyền giảng Tin Mừng theo cách phù hợp với bối cảnh văn hóa và xã hội của họ.

Nhờ Thánh Thần phù giúp Giáo Hội được đổi mới và phát triển liên tục,

giúp Giáo Hội luôn thích ứng và phản ứng với những thách thức và thay đổi của thời đại.

Nhờ Thánh Thần mà tạo ra sự hiệp nhất trong đa dạng, hiệp nhất giữa các tín hữu đến từ nhiều nền văn hóa và ngôn ngữ khác nhau, qua đó thể hiện sự phong phú và đa dạng của vũ trụ.

Ca ngợi Thiên Chúa quyền năng làm nên bao công trình kỳ vĩ, Người thổi hơi ban sinh khí Thần Linh, con người được sống. Người rút sinh khí Thần Linh, con người trở về chốn bụi tro như khi Người tạo dựng, cộng đoàn **Đáp ca Thánh Vịnh** dâng lời tạ ơn:

[1] Hỡi hồn tôi ơi!

Hãy ca tụng Chúa, hồn ơi!

Con thờ lạy Chúa, Chúa Trời của con.

Chúa thật cao cả vô ngần.

Áo Ngài đường bệ, bội phần oai phong!

[24] Ôi, lạy Chúa! Công trình Ngài liệt kê khôn xiết!

Ngài hoàn thành tất cả thiết khôn ngoan!

Những loài Chúa dựng nên, tràn lan mặt đất.

[29] Ngài vừa lánh mặt, chúng lập tức thất kinh,

Ngài rút lại sinh khí, chúng thành linh tẩu tử,

Chúng quay trở về với chỗ bụi tro.

[30] Sinh khí của Ngài, khi Ngài cho gửi tới,

Là chúng được tạo thành, Ngài đổi mới địa cầu.

[31] Vinh quang của Ngài, nguyên bền lâu vạn kỷ,

Công trình Ngài tác tạo, Ngài hoan hỷ quý trân.

[32] Ngài nhìn xuống đất, đất sợ run kinh hãi,

Ngài dựng núi non, núi toả khói mù trời.

[33] Con ca mừng Chúa suốt đời,

Con dâng lên Chúa muôn lời tạ ơn.

Ngày nào còn ở trần gian,

Cung đàn tiếng hát con còn tiến dâng.

[34] Ước mong Ngài sẽ đẹp lòng,

Trong Ngài con sẽ vui mừng miên man.

[35] Chớ gì quân ác tiêu tan,

Bất lương sạch bóng, chẳng còn một ai!

Hồn tôi ơi, hỡi hồn tôi!

Hãy mừng chúc tụng Chúa Trời, hồn ơi!

(Tv 104, 1ab và 24ac. 29bc-30. 31 và 34)

II- THÁNH THẦN BAN BÌNH AN

Có lời Thánh Kinh chép: “Thật vậy, ví như thân thể người ta chỉ là một, nhưng lại có nhiều bộ phận, mà các bộ phận của thân thể tuy nhiều, nhưng vẫn là một thân thể, thì Đức Kitô cũng vậy. Thật thế, tất cả chúng ta, đều là Do-thái hay Hy-lạp, nô lệ hay tự do, chúng ta đều đã chịu phép rửa trong cùng một Thần Khí để trở nên một thân thể. **Tất cả chúng ta đã được đây tràn một Thần Khí duy nhất.**” (1 Cô-rinh-tô 12: 12-13). Bình an của Chúa Giêsu Kitô ban cho, được Thánh Gioan trình thuật trong **Tin Mừng**:

Vào buổi chiều ngày thứ nhất trong tuần, những cửa nhà các môn đệ họp đều đóng kín, vì sợ người Do-thái, Chúa Giêsu hiện đến, đứng giữa các ông và nói rằng: **“Bình an cho các con!”** Khi nói điều đó, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn Người. Bấy giờ các môn đệ vui mừng vì xem thấy Chúa. Chúa Giêsu lại phán bảo các ông rằng: **“Bình an cho các con! Như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con”**. Nói thế rồi, Người thổi hơi và phán bảo các ông: **“Các con hãy nhận lấy Thánh Thần**, các con tha tội cho ai, thì tội người ấy được tha. Các con cầm tội ai, thì tội người ấy bị cầm lại”**”**. Ga 20, 19-23

Thật vậy, Chúa Thánh Thần là nguồn bình an lớn lao trong cuộc sống. Chúng ta được bình an trong tâm hồn giữa những gian nan, thử thách và lo âu của cuộc sống. Bình an đem lại hợp nhất và hòa thuận trong cộng đồng. Bình an không giống như bất kỳ sự bình an nào từ thế gian, mà là bình an vượt trên hiểu biết của con người (Phi-líp 4:7).

II- THÁNH THẦN BAN NGUỒN AN ỦI VÀ SỨC MẠNH TÂM HỒN

Trong hành trình đức tin, sức mạnh của **lửa Thánh Thần** là nguồn an ủi, soi sáng, thanh tẩy tội luyện. Là Nguồn thanh tẩy, Ngọn lửa của Thánh Thần rửa sạch, làm mới tâm hồn chúng ta, giúp chúng ta loại bỏ những tội lỗi và khiếm khuyết, chúng ta được thanh tẩy và trở nên tinh khiết hơn trong mắt Thiên Chúa.

1- Chúa đến đem Lửa Thánh Thần an ủi cho thêm sức mạnh dẫn thân

Chúa Giêsu phán bảo các ông: “Bình an cho các con, như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con”. Rồi Người thổi hơi và phán bảo các ông: “Các con hãy nhận lấy Thánh Thần, các con tha tội cho ai, thì tội người ấy được tha. Các con cầm tội ai, thì tội người ấy bị cầm lại”. Chúa đã cho các ông nguồn an ủi mà thêm sức mạnh dẫn thân. **Các ông không còn “đóng chặt cửa, vì sợ người Do-thái”**. Các ông vững tâm có Người hăng ở cùng như Người đã phán: **“Các con hãy đi giảng dạy muôn dân, Thầy sẽ ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế”** (Mt. 28: 19-20). Đường đi rồi đây đầy gian khổ. Lửa Thánh Thần thêm sức mạnh cho các ông phấn khởi cất bước ra đi, bất chấp sẽ gặp gian nguy thử thách. Không có Thánh Thần phù trợ, làm sao có các vị tử đạo dám chết vì đức tin?

Như đám cháy kia bốc lửa tiếp liên ngàn ngút, ngọn bao nhà cửa, **Lửa Thánh Thần là sức mạnh vô song**. Lửa Thánh Thần đẩy sập thành đêm, xua tan bóng tối, quét sạch đêm đen, cho ta tỉnh thức cảnh giác trước muôn vàn mưu chước của Sa-tan gian dối kiêu căng.

Như khói toả vương trên mái tranh im lìm, ta cảm nhận được có tin mừng của sự sống, ta biết được còn hơi ấm của sinh hoạt. **Lửa Thánh Thần** hâm nóng cho con tim không còn **nguội lạnh**, vẫn còn tỏa nhiệt yêu thương.

2- Lửa Thánh Thần soi lòng mở trí, thanh luyện tâm hồn củng cố niềm tin

Chúa đã phục sinh, nhưng các ông kẻ thì chưa tin, người thì bần khoản bàn tán. Hai môn đệ bỏ về Emmau. Tôma đòi phải được xỏ tay vào lỗ đinh và đặt bàn tay vào cạnh sườn của Thầy thì mới tin Thầy mình đã sống lại để Chúa phải quả trách:

“Xỏ tay vào lỗ cạnh sườn,
Hãy sờ cho rõ tỏ tường Thầy đây!
Phúc ai chưa thấy, tin ngay,
Lòng con sao cứng thế này, Tô-Ma?”
(Ga, 20: 24-29)

Các ông đã thấy Chúa tỏ tường, lại được “xem tay và cạnh sườn Người, bấy giờ mới vui mừng” xác tín. **Đức Tin** hời hợt là **Đức Tin** chết. **Đức Tin** sống động thì không thấy mà vẫn tin, chẳng cần đến phép lạ chứng minh cũng vẫn xác tín vào những điều Thiên Chúa mặc khải. **Đức Tin** ấy được củng cố tích cực, **trở nên Đức Tin** nhưng không, vô điều kiện, không do dự. Như anh hành khất Béc-Ti-Mê kia, tuy mù loà chẳng thấy, nhưng mới chỉ nghe nói Đức Giê-su đang đến, mặc cho những người đẹp đường đuổi xua quát mắng, anh vẫn một mực kêu lên “Lạy Ông Giê-su, Con Vua Đa-vít, xin rủ lòng thương tôi” (Mác-cô 10: 46-53).

Đức Maria là mẫu mực của niềm tin tuyệt đối nơi Yavê, một niềm tin nhưng không: “Khi chưa trực diện Ya-vê, chỉ mới nghe Ga-bi-e loan báo, Mẹ đã tuân phục xin vâng. Mẹ nhận biết ngay quyền uy Chúa Cả. Mẹ nhận rõ Người là Đấng toàn thiện, toàn ái, toàn chân. Mẹ nhận biết Yavê như chính Yavê nhận biết mình Ngài. Trong Thánh Thần ngập phủ, Mẹ nhận biết chương trình Ngài đã khởi sự. Mẹ nhìn nhận Yavê không đắn đo do dự: Mẹ xin vâng nhưng không”.

Tiểu sử thánh Louis IX kể lại rằng: một linh mục dâng lễ trong nhà nguyện của hoàng gia; người ta thấy, khi ngài truyền phép, trong tay ngài in hình một trẻ em vô cùng xinh đẹp. Họ chạy đi mời vua đến chứng kiến. Vua thánh Louis đáp: “Ta tin thật Chúa Giêsu hiện diện thực sự trong bí tích Thánh Thể đến nỗi Ta chẳng cần đến xem phép lạ đó để xác tín. Ta tin Người hiện diện trong đó một cách vững vàng hơn là khi ta nhìn thấy; vì vậy Ta không đi xem để khỏi mất công phúc đức tin của Ta.”

III- LỜI NGUYỆN:

Mẹ là ái nữ của Chúa Cha, **“Bởi phép Đức Chúa Thánh Thần, Người đã nhập thể trong lòng Trinh Nữ Maria”** Mẹ là cung thánh Chúa Thánh Thần, là Mẹ Con Thiên Chúa. Mẹ Hằng Cứu Giúp, con xin Mẹ cho con nương ẩn bên Mẹ, con được ban Thánh Thần giúp con đủ sức đi trọn đường dài về Nước Chúa

*Mẹ ơi, con khát Thánh-Thần,
Con xin đủ sức lết chân theo Ngài.
Mẹ ơi, xin hãy chìa tay,
Dìu con gặng bước đường dài gian nan!
Mẹ ơi, con khẩn nài van*

Cho con được sống ở gần Mẹ luôn

Mẹ ơi, con muốn là rồi,
Ngã lòng, con muốn rã-rời tay chân.
Long đong, lo-lắng, gian nan,
Chứa qua lại tới thập phần chua cay.
Thân con sao lắm đoạ-đày?
Đời con sao cứ tràn đầy khổ đau?

Mẹ ơi Thánh-Giá nhiệm-mầu
Khó lòng vác nổi ể hầu buồng xuôi
Tâm tư đau đáu khôn nguôi
Mẹ thương, Mẹ giúp, nhẹ rồi, tênh tênh!
Con theo chân Chúa nhiệt tình
Mẹ ơi, Mẹ nhớ đồng hành với con.

Quỷ ma giăng bóng chập chờn
Quyết lòng căm dỗ bắt hồn con đi.
Con không xa Chúa một ly
Mẹ ơi Mẹ đến độ trì cho con
Cho con theo Chúa vẹn tròn,
Mẹ ơi, xin giữ gìn hồn con đây.

Mẹ ơi mở cửa Thiên-Đàng
Tuôn ngập ánh sáng tràn lòng trí con
Con nghe có tiếng đòi con,
Điều ra xử án linh hồn con đây
Con lo sẽ phải tù đầy.
Mẹ thương cứu giúp xin Ngài khoan dung

<https://www.youtube.com/watch?v=XVYucWk8RLw&list=PLwArpSZK-r6cUX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=25>

Lạy Cha,
Cậy vì công nghiệp của Chúa Giêsu, Con Cha, xin Cha cho chúng con tràn đầy Thánh Thần Chúa.

Con trân-trọng Lửa hồng. Con nâng niu ánh sáng, dầu chỉ là đốm sáng của ngọn đèn hiu hắt, con vẫn ước mong. Có Lửa hồng, con vững bước đi như có người dẫn dắt. Có Lửa hồng, con được sưởi ấm như hết rồi giá rét của đêm đông.

Chúa ơi, giữ Lửa cho con, xin đừng để tắt, kéo tối tăm hận thù sẽ ào ạt tràn tới tấn công; kéo bóng đêm gian dối sẽ ập vào chiếm cứ hồn con; kéo bóng đêm tàn nhẫn lạnh lùng làm con rét run tê cóng; kéo bóng đêm tai ương thảm họa khiến con sợ hãi cô đơn.

Chúa ơi, giữ Lửa cho con, xin đừng để tắt. Lửa hắt bóng con in trên nền vách, con đối diện hồn con và con gặp lại bản thân; con thấy con là mọn hèn, là xấu xa, là nhuốc nha đáng trách. Tội tình này xin Chúa xóa bỏ, con quyết ăn năn. Tội tình này sẽ huỷ diệt trong Lửa hồng nung nấu. Con sẽ không còn là thanh sắt lẫn lóc rỉ han. Con sẽ được thanh tẩy làm nên kho tàng chứa tình Cha yêu dấu. Con sẽ được tôi luyện uốn nắn cho Ngài dùng làm khí cụ bình an. Con sẽ nóng đỏ mềm mại như chính Lửa hồng thiêu đốt kết con nên một chẳng thể phân ly. Con sẽ được đóng ấn như thành Xô-Đôm xưa ghi dấu thiên uy.

Chúa là tình yêu, Chúa là Lửa hồng rực sáng. Xin Chúa thổi hơi, để cơn bão Lửa cuộn cuộn đốt cháy tim con, cho tình hiệp thông luôn luôn bền vững, cho tình hiệp thông mãi mãi sắt son, cho tình hiệp thông hùng hồn minh chứng: là con cái của Tình Yêu, Sự Sáng, con hằng mang trọn hình ảnh của Thiên Chúa từ nhân.

Chúa ơi, giữ Lửa cho con, xin đừng để tắt! Để con suốt đời phản ánh trung thành tình Cha chất ngất. Tình Cha không đổi chác. Tình Cha rất chân thật. Tình Cha rất mệnh mông. Để con thấy rằng, dầu có tận hiến yêu Cha, tình con cũng không thể nào cân xứng, con chỉ là người "tôi tớ vô dụng chẳng đáng lấy công".

Chúa ơi! Hãy nổi cơn dông, để Lửa Trời cuốn con lên với Chúa! Chân tay con sẽ chẳng còn co quắp nữa, như người lữ hành chết cồng giữa miền băng tuyết lạnh giá đêm đông.

Lạy Cha toàn năng,
"Đừng xua con khỏi thánh nhan,
Cất con ra khỏi Thánh Thần quyền năng!
Cho con lại được vui mừng
Trong ơn cứu-độ Ngài từng cho con!
Được Ngài làm chủ tâm hồn,
Con thêm sức mạnh chẳng còn âu lo."
[TV. 51: 13-14] (**)

Nguyện xin Thiên Chúa Thánh Thần,
Toả nguồn ánh sáng ngập tràn trần gian.
Ngài là Cha kẻ bần hàn,
Soi đường dẫn lối ban ơn muôn vàn.
Ngài là Đấng đến ủi an,
Ngài là thượng khách bao hồn chờ mong.
Tình Ngài tuyệt diệu vô song,
Mát như giòng suối nước trong ngọt ngào.
Những ai vất vả cần lao,
Ngài cho trú ngụ tìm vào nghỉ ngơi.
Ngài lau nước mắt mờ hôi,
Thổi hơi gió mát hết oi bức nồng.
Xin Ngài chiếu sáng Lửa hồng,
Muôn lòng rực ánh tinh trong diệu huyền.
Ai mà chẳng vướng tội nguyên?
Kiếp thân cát bụi tinh tuyền được ư?
Nếu không thần lực hộ phù,
Thân con phạm tục hần hư mất rồi.
Hồn con nhơ nhớp tanh hôi,
Được Ngài thanh tẩy, tức thời sạch mau;
Chữa lành mọi vết thương đau,
Ngài mưa tưới khắp nơi nào cằn khô.
Sưởi cho hết rét co ro,
Cong queo Ngài uốn nắn cho nên mềm.
Đường đi không thẳng, sai lầm,
Ngài sang sửa lại, Ngài làm cho ngay.
Ai lòng bền vững khôn lay,
Hằng tin cậy Chúa rộng tay nhân từ,
Ngài ban hồng phúc đầy dư,
Bảy ơn thánh Chúa hầu tu sửa mình.
Nguyện xin Thiên Chúa công minh,
Thưởng công cho kẻ hy sinh, đức dày,
Xin ban rộng lượng nường tay,
Niềm vui vĩnh cửu sau ngày lâm chung.
Amen. A-lê-lu-a!
(Bài Ca Tiếp Liên)

<https://www.youtube.com/watch?v=tUDmGKsQyy8&list=PLwArpSZK-r6cUX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=35>

Ben. Đỗ Quang Vinh